

HOOFDSTUK 1

PLUIMPJE

In een dorpje ver weg van hier, helemaal achter de Reuzenberg, leefde lang geleden een schoenmaker. Iedereen in het dorp noemde hem Pluimpje, omdat er altijd een mooie, grote veer uit zijn hoed stak. In de zomer maakte hij voor iedereen de mooiste sandalen, en als het winter werd kochten alle dorpsbewoners bij hem warme, gevoerde laarzen met stevige zolen, zodat ze in de sneeuw niet uitgleden.

Op een dag in het voorjaar liep zijn beste vriend, Twinkeltje, de winkel binnen.

‘Heb je het al gehoord, Pluimpje? Overal in het dorp hangen aanplakbiljetten. De Koning geeft binnenkort een groot feest!’

‘Oh ja, waarom dan?’ vroeg Pluimpje.

‘Nou, Prinses Muizeltje is bijna jarig, dus op het feest mag ze iedereen ten dans vragen. Koning Bodijn en koningin Carpijntje hopen vast en zeker dat ze zo eindelijk eens haar ware prins ontmoet.’

Pluimpje zuchtte. Zou ze ook een keer met mij wil dansen?’

Twinkeltjes ogen twinkelden. ‘Zeg, je bent toch niet stiekem verliefd op Prinses Muizeltje, hè?’

‘Eh, nee hoor,’ zei Pluimpjes, terwijl hij helemaal rood kleurde, tot zelfs ver achter zijn oren. ‘Natuurlijk niet.’

Twinkeltje zette een tas op de toonbank.

‘Kun je mijn oude dansschoentjes repareren voor het feest?’

Pluimpje pakte de schoentjes uit de tas en bekeek ze een voor een aandachtig.

‘Nou goed dan, ik zal ze weer als nieuw voor je maken. Maar we gaan wel samen naar het feest, hoor. Misschien wil prinses Muizeltje na al het gestuntel met jou ook wel een keertje met een echte heer zoals ik dansen,’ glimlachte Pluimpje zijn vriend toe...